

Ο Προφήτης Ηλίας : Όταν εορτάζουμε Ανάληψη και όχι Κοίμηση.

Του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί αναγνώστες εδώ και δύο χρόνια διακονούμε με τη χάρη Του Θεού σε Ενορία που είναι αφιερωμένη στον Προφήτη Ηλία τον Θεσβίτη. Με δεδομένο ότι σε λίγες μέρες που θα δημοσιευθεί το άρθρο μας είναι η φετινή του μνήμη (εορτάζει 20 Ιουλίου), είναι νομίζουμε μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να αφιερώσουμε το σημερινό μας άρθρο σε αυτόν τον φοβερό και ζηλωτή Προφήτη. Είναι σίγουρο ότι θα πάρουμε όλοι σημαντικά εφόδια για την πνευματική μας ζωή μελετώντας τον βίο και τη δράση του.

Μέσα στη χορεία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης ξεχωριστή είναι η θέση του προφήτη Ηλία. Ο Προφήτης Ηλίας άσκησε το προφητικό

του χάρισμα συνολικά για 25 έτη στα χρόνια της βασιλείας Αχαάβ (βασίλευσε μεταξύ των ετών 873 - 854 π.Χ.). Ο Βασιλιάς Αχαάβ και η γυναίκα του Ιεζάβελ ήταν άνθρωποι ασεβείς και γι' αυτό ο προφήτης Ηλίας ήρθε σε άμεση σύγκρουση και ρήξη μαζί τους. Η Ιεζάβελ άλλωστε δεν ήταν καν Ισραηλίτισσα και γινόταν αιτία να νοθεύεται η αληθινή πίστη από ειδωλολατρικά έθιμα της καταγωγής της. Ο δημόσιος έλεγχος ήταν η αιτία να κυνηγήσει πολύ τον προφήτη Ηλία, γι' αυτό κι εκείνος αναγκαζόταν διαρκώς να κρύβεται και να βρίσκεται σε φυγή.

Ο Προφήτης αξιώθηκε από τον Θεό να κάνει πολλά θαύματα. Πρώτο μεγάλο σημείο, που έδωσε ο προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε και δεν έβρεξε για 3,5 ολόκληρα χρόνια. Σ' αυτό το διάστημα ο Προφήτης κρυβόταν σε μια σπηλιά σ' ένα χείμαρρο πέρα του Ιορδάνη που σώζεται μέχρι σήμερα. Εκεί υπήρχε λίγο νερό κι ένας κόρακας του πήγαινε θαυματουργικά τροφή κάθε μέρα. Όταν στέρεψε το νερό, με εντολή του Θεού, έφυγε ο Προφήτης και πήγε στα Σάρεπτα της Σιδωνίας. Εκεί φιλοξενήθηκε σε μια χήρα γυναίκα, που είχε λίγο αλεύρι και λίγο λάδι, κι όμως έτρωγαν όλο τον καιρό και θαυματουργικά δεν τελείωναν. Η χήρα γυναίκα είχε ένα μονάκριβο παιδί που όμως αρρώστησε και ύστερα από λίγο πέθανε. Τότε ο Προφήτης βλέποντας αυτή τη τραγωδία και ως ευγνωμοσύνη για την φιλοξενία, προσευχήθηκε κι ανέστησε το παιδί της χήρας.

Αυτό που είναι γνωστότερο στους περισσότερους και επίσης μεγάλο σημείο, που έδειξε ο Προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε κι ήλθε φωτιά από τον ουρανό. Με προσταγή του βασιλέα Αχαάβ, μαζεύτηκαν τετρακόσιοι ειδωλολάτρες ψευτό-ιερείς του Βαάλ, που τους προστάτευε η Ιεζάβελ. Τότε ο προφήτης Ηλίας τους προκάλεσε δημόσια σε μια δοκιμασία δημόσιας θυσία για να δουν ποιος ήταν ο αληθινός Θεός. Οι 400 ιερείς των ειδώλων, έβαλαν πάνω στο θυσιαστήριο τα ξύλα και σφάγιο για θυσία, και άρχισαν να τρέχουν γύρω και να φωνάζουν όλη την ημέρα τον ψεύτικο Θεό Βάαλ, για να ρίξει φωτιά χωρίς καμία όμως ανταπόκριση. Αφού κουράστηκαν και μάλιστα μάτια, τότε ο Προφήτης τους είπε να απομακρυνθούν, έφτιαξε δικό του θυσιαστήριο, έβαλε κι έβρεξαν καλά τρεις φορές τα ξύλα με νερό κι ύστερα προσευχήθηκε. Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα,

έπεσε φωτιά από τον ουρανό που αναποδογύρισε κι έκαψε ολόκληρο το θυσιαστήριο προς έκπληξη και καταντροπιασμό όλων των υποστηριχτών των ειδώλων.

Μετά από αυτό το θαύμα, ο λαός έπιασε τους τετρακόσιους ψευτο-ϊερείς κι ο προφήτης Ηλίας τους τιμώρησε αυστηρά. Η Ιεζάβελ, αγριεμένη, κυνήγησε τον Προφήτη κι εκείνος έφυγε ψηλά στο όρος Χωρήβ, εκεί που πριν πεντακόσια χρόνια ο Μωϋσής άκουσε τη φωνή του Θεού κι είδε τη βάτο να φλέγεται και να μην καίγεται. Εκεί ο προφήτης Ηλίας κρυβόταν σε μια σπηλιά όπου είχε μια άμεση Θεοπτία Του Θεού ως ανάλαφρο αεράκι, αλλά και τον διαπαιδαγώγησε ταυτόχρονα ο Θεός δείχνοντάς του εμμέσως ότι ο Θεός δεν είναι εκεί που υπάρχει επίδειξη ή εκδικητικότητα. Άλλο θαυμάσιο γεγονός ήταν όταν ο προφήτης ότι διέσχισε τον Ιορδάνη ποταμό με την μηλωτή του.

Τέλος αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι όπως αναφέρουμε και στον τίτλο του άρθρου μας, ότι ο Προφήτης αντί να πεθάνει ανελήφθη με άρμα πυρός στον ουρανό, αφήνοντάς την μηλωτή του στον μαθητή και διάδοχό του Προφήτη Ελισαίο. Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει ότι ο Προφήτης Ηλίας δεν ανελήφθη όπως ο Χριστός στον ουρανό, αλλά άφησε ο Θεός να φανεί ότι ανελήφθη και ο προφήτης Ηλίας ζει στην γη με φθαρτό σώμα, εδώ και χιλιάδες χρόνια τώρα. Έτσι εμφανίστηκε με το υλικό του σώμα ως εκπρόσωπος των ζώντων, στη Μεταμόρφωση του Κυρίου στο όρος Θαβώρ και όπως αναφέρει ο προφήτης Μαλαχίας και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, αναμένεται επανέλθει και να εμφανιστεί στα χρόνια του Αντιχρίστου μαζί με τον Ενώχ, αλλά θα ηττηθούν και θα σκοτωθούν, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι 8 με 10 χρόνια από την ανάληψή του απέστειλε γράμματα (ίσως δι' Αγγέλου) στον βασιλέα Ιωράμ, προβλέποντας τον θάνατο του επειδή απομακρύνθηκε από την λατρεία του αληθινού Θεού: «καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου λέγων· τάδε λέγει Κύριος Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα» (Παραλειπομένων Β', κεφ. 21, στίχος 12). Το δε βιβλίο της Σοφίας Σειράχ αναφέρει ότι: «Καὶ ἀνέστη

Ἡλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο.... ὡς ἔδοξάσθης, Ἡλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καὶ τίς ὁμοίός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου· ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν· ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρῆβ κρίματα ἐκδικήσεως· ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν· ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων.... μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῆς ζησομεθα.» (Σοφία (Σειράχ, μῆ', 1-11).

Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι δεν πρόκειται για κάποιο τυχαίο πρόσωπο, αλλά σπουδαίο προφήτη που επιβεβαιώνεται τόσο από την παρουσία του στο γεγονός της Μεταμορφώσεως, αλλά και από τις πολλές αναφορές του ονόματος του προφήτη Ηλία από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ακόμη και ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Προδρόμου, προεφήτεψε πως ο Ιωάννης θα ερχόταν «ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου» (Λουκ. α- στ. 17), θα εἶχε δηλαδή τα γνωρίσματα και το ζήλο του προφήτη Ηλία, θα ἦταν ο ἴδιος ο προφήτης Ηλίας, ὅπως ο λαὸς τον περίμενε να ξανάρθει. Κατάλαβαίνουμε δηλαδή ότι δεν πρέπει να μιλάμε με παρελθοντικό χρόνο για τον Προφήτη Ηλία αλλά και την περίοπτη θέση που ἔχει στη συνείδηση του πιστοῦ λαοῦ. Δεν υπάρχει σχεδόν Μητρόπολη χωρὶς Ενορία αφιερωμένη στο ὄνομά του και κυρίως ορεινά ἐξωκλήσια, που εἶναι το σῆμα κατατεθέν του Προφήτη που ἐζήσε κυνηγημένος σε σπήλαια τόσα χρόνια.

Κλείνοντας ας κρατήσουμε για τον Προφήτη τον ζήλο και τον ἔλεγχο της κεντρικῆς ἐξουσίας ὅταν παρέμβαιναν το πνευματικό νόμο, γιατί μπορεί κοσμικά ὅποιος ἔχει την ἐξουσία να προσπαθεῖ να κάνει ὅτι θέλει και μάλιστα χρησιμοποιώντας βία ἀκόμη και την ἀπειλή του θανάτου, ἀλλά αὐτός που υπηρετεῖ τον Θεό δεν μπορεί να συμβιβαστεῖ σε μια τέτοια πραγματικότητα, γι αὐτό μπορεί να παίρνει τον δρόμο της φυγῆς και φαινομενικά να βρίσκεται στην «παρανομία», ἀλλά αὐτό εἶναι το τίμημα για το πνευματικό νόμο και την ἀλήθεια Του Θεοῦ. Ο προφήτης μας δείχνει τον δρόμο τι πρέπει να κάνουμε και εμεῖς στη ζωή μας εἴτε με την ἀπειλή

να χύσουμε το αίμα μας είτε με την μαρτυρία της συνειδήσεως! Ας έχουμε τις πρεσβείες του. Αμήν!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι-
Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής
Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος
Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό
Πανεπιστήμιο.

Πηγή : <https://euxh.gr/>